

تأثیر ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی (مورد مطالعه، سازمان خدماتی در شمال شرق تهران)

علی نصر اصفهانی *

مصطفی ربانی **

مجتبی فرخی ***

زینب امیری ****

دریافت مقاله: ۹۲/۱۰/۲۹

پذیرش نهایی: ۹۴/۲/۲

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی است. جامعه آماری شامل ۱۲۰ نفر از کارکنان یک سازمان خدماتی در شمال شرق تهران هستند. برای جمع‌آوری اطلاعات از دو پرسشنامه محقق ساخته ایمان دینی و رفتار شهروندی سازمانی استفاده شد. عوامل و شاخصهای ایمان دینی بر اساس حکمت سی‌ویکم نهج‌البلاغه از دیدگاه امام علی(ع) در نظر گرفته شد. روایی پرسشنامه از روش روایی تشخیصی از طریق شاخص AVE و پایایی نیز از روش پایایی ترکیبی (CR) با استفاده از نرم‌افزار SMART-PLS تعیین گردید. ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه ایمان دینی ۰/۸۴ و پرسشنامه رفتار شهروندی سازمانی ۰/۸۹ محاسبه شد. آزمون فرضیات با استفاده از الگوی معادلات ساختاری از طریق نرم افزار Amos18 انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی با مقدار ضریب مسیر ۰/۷۵ و مقدار CR ۰/۶۴ تأثیر می‌گذارد. همچنین ابعاد ایمان دینی شامل صبر، یقین، عدل و جهاد بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیرگذار است.

کلید واژه‌ها: ایمان دینی، رفتار شهروندی، صبر، یقین، عدل و جهاد، رفتار شهروندی سازمانی.

alin@ASE.ui.ac.ir

* استادیار گروه مدیریت دانشکده علوم اداری دانشگاه اصفهان

Rabanim@yahoo.com

** عضو هیئت علمی دانشگاه پام نور

Mojfarokhi20@yahoo.com

*** نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی گرایش رفتار سازمانی و منابع انسانی، دانشگاه

اصفهان

Amiri.z6365@yahoo.com

**** دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی گرایش رفتار سازمانی، دانشگاه لرستان

مقدمه

انسان نمی‌تواند بدون داشتن فکر و آرمان و ایمان، زندگی سالم داشته باشد و یا کاری مفید و ثمربخش برای بشریت و تمدن بشری انجام دهد. انسان فاقد هرگونه فکر و ایمان یا به صورت موجودی غرق در خودخواهی در می‌آید که به غیر از منافع فردی به چیز دیگری فکر نمی‌کند و یا به صورت موجودی مردد و سرگردان که تکلیف خویش را در زندگی و در مسائل اخلاقی و اجتماعی نمی‌داند. انسان دائمًا با مسائل اخلاقی و اجتماعی برخورد می‌کند و ناچار باید واکنش خاصی در برابر این گونه مسائل نشان بدهد. انسان اگر به مکتب و عقیده و ایمانی پیوسته باشد، تکلیفش روش است؛ و اما اگر مکتب و آینینی تکلیفش را روش نکرده باشد، همواره مردد به سر می‌برد؛ گاهی به این سو و گاهی به آن سو کشیده می‌شود (آذربایجانی، ۱۳۸۵: ۱۲).

در اصل ضرورت پیوستن به یک مکتب و یک فکر تردیدی نیست. چیزی که لازم است مورد توجه واقع شود این است که تنها ایمان دینی می‌تواند انسان را به صورت «مؤمن» واقعی درآورد؛ هم خودخواهی و خودپرستی را تحت الشعاع ایمان و عقیده و مسلک قرار دهد و هم نوعی «تعبد» و «تسلیم» در فرد ایجاد کند به گونه‌ای که انسان در کوچکترین مسئله‌ای که مکتب عرضه می‌دارد به خود تردید راه ندهد و هم آن را به صورت چیزی عزیز و محظوظ و گرانبها درآورد در حدی که زندگی بدون آن برایش هیچ و پوچ و بی‌معنی باشد و با نوعی غیرت و تعصب از آن حمایت کند (اکبری، ۱۳۸۶: ۲۱). گرایش‌های ایمانی و دینی موجب می‌شود انسان تلاشهایی به رغم گرایش‌های طبیعی فردی انجام دهد و احیاناً هستی و حیثیت خود را در راه ایمان خویش فدا سازد؛ این در صورتی میسر است که فکر انسان جنبه تقدس پیدا کند و حاکمیت مطلق بر وجود انسان بیابد (ویدمر و همکاران^۱، ۲۰۱۲: ۲۱۸). یکی از سوالاتی که بیشتر پژوهشگران در حوزه مطالعه رفتار انسان همواره به دنبال آن هستند این است که تا چه میزان دین و مذهب در بروز رفتارهای انسان اثرگذار است و آیا رفتار انسان ناشی از اعتقادات دینی هست یا خیر. یکی از عوامل اصلی هر دین و مذهبی، ایمان است. هرچه میزان ایمان بیشتر باشد، التزام به دستور دینی نیز بیشتر می‌شود. در سطح سازمان و جامعه رفتار انسان از اعتقادات درونی بویژه ایمان فرد تأثیر می‌پذیرد (امیری، ۱۳۹۲: ۳).

مطالعات در زمینه رفتار شهری و سازمانی کمتر به بحث ایمان در بروز این رفتارها توجه کرده

۱ - Widmer and et al

است به طوری که بیشتر مطالعات به مسائل غیراعتقادی در بروز رفتار شهروندی سازمانی توجه کرده، و در باب ریشه درونی این رفتارها توجه خاصی صورت نگرفته است. از آنجا که همواره انسانها برای بروز رفتارهای خود از ایمان به دین و اصول مذهبی و دینی تأثیر می‌پذیرند، ضروری است مشخص شود که ایمان تا چه میزان در بروز رفتارهای انسانها تأثیر می‌گذارد. باید به این سؤال پاسخ داد که رفتارهای شهروندی افراد در محل کار آیا ناشی از ایمان آنها است یا خیر. باتوجه به اینکه در کشور ایران، اعتقاد به دین اسلام و بحث ایمان به خدا جایگاه ویژه‌ای بین افراد دارد ضروری است مشخص شود آیا ایمان و اعتقاد به آن در بروز رفتارهای شهروندی، که مورد تأیید اسلام نیز هست نقشی دارد یا خیر. و اینکه آیا داشتن ایمان دینی قوی در افراد باعث خواهد شد که افراد رفتارهایی از خود بروز بدنهند که این رفتارها فراتر از انتظارات از آنان باشد؛ لذا این پژوهش به دنبال بررسی تأثیر ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی است.

مبانی نظری پژوهش

ایمان^۱

ایمان از ماده "اءمن" و مصدر باب افعال به معنای اعتقاد، گرویدن، تصدیق و انقیاد است. در تعریف ایمان می‌توان گفت ایمان، اعتقاد و اطمینان قلبی کامل و روشن به یک مطلب، شخص، فکر و یا یک مسلک در دین است. در اصطلاح شرع، که به آن ایمان دینی نیز گفته می‌شود، اعتقاد قلبی، اقرار زبانی و عمل کردن اعضا به ارکان دین و قبول شریعت است. استاد مطهری در این زمینه می‌فرماید: ایمان یعنی اعتقاد و گرایش، ایمان یعنی مجدوب شدن به یک فکر و پذیرفتن یک فکر. مجدوب شدن به یک فکر دو رکن دارد؛ یک رکنش جنبه علمی مطلب است که فکر و عقل انسان آن را پذیرد، یک رکن دیگر، جنبه احساساتی آن است که دل انسان به آن گرایش داشته باشد (مطهری، ۱۳۸۹: ۱۲). ایشان در جای دیگری می‌نویسد: «گرایش‌های والا و معنوی و فوق حیوانی انسان، آن گاه که پایه و زیر بنای فکری پیدا کند، نام ایمان به خود می‌گیرد؛ بنابراین، می‌توان به این جمعبندی رسید که ایمان از دو عامل (معرفت به یک حقیقت متعالی) و (دل باختن بدان حقیقت) تشکیل می‌گردد» (مطهری، ۱۳۷۸: ۱۹). ایمان در ادیان الهی به معانی متفاوتی بیان

1 - Faith

شده است. اریک فروم می‌گوید: هیچ کس نیست که نسبت به دینی نیازمند نباشد و حدودی برای جهت‌یابی و موضوعی برای دلستگی خویش نخواهد. او خود ممکن است از مجموعه اعتقاداتش به عنوان دین، ممتاز از عقاید غیر دینی آگاه نباشد و ممکن است برعکس، فکر کند هیچ دینی ندارد و معنای دلستگی خود را به غایاتی ظاهرآ غیر دینی مانند قدرت و پول یا کامیابی فقط نشانه علاقه به امور عملی و موافق مصلحت بداند. مسئله این نیست که انسان دین دارد یا ندارد بلکه این است که کدام دین را دارد. مقصود این روانشناس این است که انسان بدون تقدیس و بدون پرستش نمی‌تواند زندگی کند؛ پس چون ضرورت دارد بشر فکر و آرمان و ایمانی داشته باشد و از طرفی ایمان مذهبی تنها ایمانی است که می‌تواند بشر را زیر نفوذ واقعی خود قرار دهد و از سوی دیگر انسان به حکم سرش خویش در جستجوی چیزی است که آن را تقدیس و پرستش کند، تنها راه این است که ایمان دینی را تقویت کند (فالی، ۱۳۷۸: ۴۲).

واقعیت این است که همه ادیان، خواه آسمانی باشند یا غیرآسمانی نه تنها بر حسب فرهنگ پیروان و ویژگیهای تمدنی آنها، بلکه براساس زبان و معانی آن و دلالتها بیایی که به واژه‌ها و اصطلاحات خود می‌دهد با هم تفاوت دارند. این تفاوت نه تنها شامل بیان و محتوى است، بلکه بود یا نبود عبارتها را در بر می‌گیرد. واژه‌ها و عبارات بسیاری همانند مفاهیم دینی است که توان انتقال به زبانهای دیگری را ندارد به رغم اینکه توان انتقال تام یا شبه‌تام را در حوزه زبانی دارند؛ از آن جمله، ایمان است که به نظر می‌رسد هیچ زبان یا دینی از داشتن معادل آنها خالی نیست؛ چه در سطح زبان رایج یا در سطح اصطلاحات دینی. با وجود این معنایی که از ایمان در هر دینی برداشت می‌شود با دین دیگر تفاوت دارد (لوین، ۱۳۰۹: ۷۹). در زبان رسمی یهودیان یعنی عبرانی، واژه‌ای نیست که اداکننده معنای ایمان باشد؛ زیرا کلماتی که می‌توان به واسطه آنها پیام تورات را به شکل کلی فهمید، بیانگر عمل الهی است نه مواضع و دیدگاه انسانی. عمل الهی که تورات آن را مشخص می‌کند، حول و حوش فکر محوری شکل می‌گیرد که فکر میثاق یا عهدی است که خدا با بنی اسرائیل بست و آنها را به عنوان ملت مختار برگزید. واژه عبرانی BERITH که در بردارنده این معناست، معنای سوگند را نیز می‌دهد و از تعهد دو طرف حکایت می‌کند؛ یعنی خدا و بنی اسرائیل. به همین دلیل به کتاب تورات به چشم کتاب وصیت می‌نگرند که به عنوان تصمیم نهایی، بیانگر خواست الهی است. این تصمیم نشان از این موضوع دارد که خدای بنی اسرائیل هنگامی که

ابراهیم را به عنوان دوست برگزید به نوبه خود به پیمانش وفا کرد و نسل ابراهیم هم باید به آن پیمان وفا کنند و این وفا از طریق پایندی به دستورهای حضرت موسی صورت می‌پذیرد که متضمن نجات آنهاست. آشکار است این پندار، که یهودیت از رابطه بین بنی اسرائیل و خدا ترسیم می‌کند، جای تردید باقی نمی‌گذارد که مفهوم ایمان به نوعی در بردارنده معانی اعتقاد و تصدیق و اخلاق است و در مسیحیت و یهودیت نیز وجود دارد؛ زیرا مسئله‌ای که برای بنی اسرائیل مطرح شده است، ایمان به معنای اعتقاد نیست بلکه معناش وفا به ميثاق خداوند با آنهاست. امروز دیگر اندیشمندی یافت نمی‌شود که نیاز انسان را به نوعی ایمان، حتی ایمان غیر دینی؛ که به هر حال امری ماورای علم است، انکار کند (فعالی، ۱۳۷۸: ۸۴).

اندراسل^۱ با اینکه گرایشهای مادی دارد، اعتراف می‌کند که کاری که منظور آن فقط درامد باشد، نتیجه مفیدی بار نخواهد آورد برای چنین نتیجه‌ای باید کاری پیشه کرد که در آن ایمان به یک فرد به یک مردم به یک غایت نهفته باشد. امروز ماتریالیست‌ها هم ناچارند مدعی شوند که ما از جنبه فلسفی ماتریالیست و از جنبه اخلاقی ایده آلیست هستیم، یعنی از جنبه نظری، مادی و از جنبه عملی و آرمانی، معنوی هستیم. اینکه چگونه ممکن است انسان نظرآ مادی باشد و عملاً معنوی، مشکلی است که خود مادیین باید بدان پاسخ بگویند. جورج سارتون، دانشمند مشهور جهانی و نویسنده کتاب معروف تاریخ علم در کتاب شش بال، نارسایی و ناتوانی علم را در انسانی ساختن روابط بشر و نیاز فوری انسان را به نیروی ایمان چنین بیان می‌کند: علم در بعضی زمینه‌ها ترقیات عظیم و شگفت کرده ولی در زمینه‌های دیگر مثلاً سیاست ملی یا بین‌المللی که مربوط است به روابط افراد انسان با یکدیگر، هنوز خود را ریشخند می‌کنیم. جورج سارتون اعتراف دارد، ایمانی که مورد نیاز انسان است، ایمان دینی و مذهبی است. وی درباره نیاز انسان به مثلث هنر و دین و علم چنین می‌گوید: هنر، زیبایی را آشکار می‌سازد و همین جهت مایه شادی زندگی می‌شود. دین محبت می‌آورد و موسیقی زندگی است. علم با حق و راستی و عقل سر و کاردار و مایه هوشیاری بشر می‌شود؛ به هر سه این‌ها نیازمندیم، هم به هنر، هم به دین، هم به علم. علم به صورت مطلق برای زندگی لازم است ولی هرگز به تهایی کافی نیست (لوین، ۲۰۰۹: ۸۸). با اینکه مفهوم ایمان در مسیحیت و اسلام به معنای اعتقاد است، محتوای آن در این دو دین یکی نیست. آن گونه که بحث محوری مفهوم ایمان در اسلام تأیید رسالت حضرت محمد(ص) است که این مفهوم در

مسیحیت حول محور وفا^۱ می‌چرخد به این معنی که خداوند به وعده خود مبنی بر قیام مسیح در آخرالزمان جامه عمل می‌پوشاند. این موضوع بدین معناست که کلمه وفا، که معمولاً آن را ایمان ترجمه می‌کنند در حقیقت ایمان به معنای تأیید و تصدیق نیست، بلکه معنای عقیده را شامل می‌شود. عبارت ایمان مسیحی یا یهودی را می‌توان به صورت عقیده مسیحی یا یهودی بیان کرد؛ اما در اسلام موضوع ایمان عقیده و تصدیق است و خود ایمان تنها مجاز است؛ به این ترتیب در حالی که مفهوم ایمان در یهودیت و مسیحیت با فکر خلاص و رهایی پیوند دارد اثری از این فکر در دورنمای اسلامی یا حداقل در قرآن نیست (فعالی، ۱۳۷۸: ۶۸).

دورنمایی که اسلام به دنبال آن است هم دورنمای دنیوی است و هم اخروی؛ یعنی در دنیا خداوند وعده پیروزی را به مؤمنان در جنگشان با کفار و مشرکان داده است: «خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داده است که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین [خود] قرار دهد؛ همان‌گونه که کسانی را که پیش از آنان بودند، جانشین [خود] قرار داد و آن دینی را که برایشان پسندیده است به سودشان مستقر کند و بیشان را به ایمنی مبدل گرداند [تا] مرا عبادت کنند و چیزی را با من شریک نگردانند و کسانی که بعد از آن کافر شوند، فاسقند» (نور/۵۵). اما در سرای جاویدان خداوند به مؤمنان مخلص وعده بهشت را داده است (توبه/۷۷).

پیامبر اسلام(ص) می‌فرمایند: «ما من شیء احب الى الله من الايمان، چیزی نزد خداوند از ایمان محبوبتر نیست» (مجلسی، ۱۴۰۵: ۱۳۹). امیر مؤمنان(ع) در تبیین ایمان می‌فرماید: الایمان تصدیق بالجنان و اقرار باللسان و عمل بالارکان: ایمان تصدیق به قلب و اظهار و اعتراف به زبان و عمل به جوارح و اعضاست. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، رکن اساسی ایمان در مفهوم لغوی و شرعاً آن، تصدیق و تسليم است. در این پژوهش بر عوامل ایمان بر اساس حکمت ۳۱ نهج البلاغه تأکید می‌شود. در مورد حکمت شماره ۳۱ نهج البلاغه و تعریف ایمان از نگاه امام علی(ع) می‌توان گفت حضرت امیر(ع) ایمان را در این حکمت توصیف نمی‌کند بلکه تعریفی تحلیلی و منطقی و عمیق از آن ارائه می‌کند. در جدول شماره ۱ عوامل و شاخصهای ایمان از دیدگاه امام علی(ع) بر اساس حکمت ۳۱ نهج البلاغه نشان داده شده است.

جدول شماره ۱: عوامل ایمان بر اساس حکمت ۳۱ نهج البلاغه

عامل	شناخت
صبر	سوق (اشتیاق)
	شفق (هراس، پروا، نگرانی)
	زهد (بی میلی، وارستگی)
	ترقب (چشم در راهی، انتظار، مرگ آگاهی)
یقین	تصیره الفطنه (بینش زیرکانه، هوشمندی)
	تاویل الحکمة (دریافت حکیمانه واقعیت‌ها، ریشه‌یابی)
	موعظة العبرة (پندازی‌پری، پنده‌گرفتن از رخدادهای روزگار)
	سُنَّةُ الْأُولَئِينَ (تجربه‌پذیری، پیمودن راه درست پیشینیان)
عدل	غایص الفهم (ژرف اندیشه، فکری ژرف اندیشه)
	غور العالم (اکاوی و جستجوی علمی، دانش عمیق و به حقیقت رسیده)
	زهراة الحكم (روشن کردن داوری و حاکمیت)
	رساخة الجلم (استواری در شکیابی)
جهاد	الامر بالمعروف (امر به معروف)
	النهي عن الممنكر (نهی از منکر)
	الصدق في المواطن (راستی و درستی در همه حال)
	شنان القاسيقين (دشمنی با فاسقان)

ایمان دینی به حکم اینکه به انسان که یک طرف معامله است، نسبت به جهان که طرف دیگر معامله است، اعتماد و اطمینان می‌بخشد، دلهره و نگرانی نسبت به رفتار جهان را در برابر انسان زايل می‌سازد و به جای آن به او آرامش خاطر می‌دهد.

اولین اثر ایمان دینی «خوش بینی» است، خوش بینی به جهان، آفرینش و هستی. ایمان دینی به این دلیل که تلقی انسان را نسبت به جهان شکل خاص می‌دهد به این گونه که آفرینش را هدفدار و هدف را خیر و تکامل و سعادت معرفی می‌کند، طبعاً دید انسان را نسبت به نظام کلی هستی و قوانین حاکم بر آن خوش بینانه می‌سازد (آذربایجانی، ۱۳۸۵: ۳۲). و مَنْ أَعْرَضَ عَنِ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَهٗ ضَنَكاً (طه ۱۲۴): هر کس از توجه و یاد من رو برگرداند، زندگی تنگ و پر از فشار خواهد داشت.

دومین اثر ایمان دینی «روشنلی» است؛ انسان همین که به حکم ایمان دینی، جهان را به نور حق و حقیقت روشن دید، همین روشن بینی، فضای روح او را روشن می کند و در حکم چراغی می گردد که در درونش روشن شده باشد. برخلاف فرد بی ایمان، که جهان در نظرش پوچ و تاریک، خالی از درک و بینش و روشنایی است (اکبری، ۱۳۸۶: ۷۱).

سومین اثر ایمان دینی «امیدواری» به نتیجه خوب تلاش خوب است. از نظر منطق مادی، جهان نسبت به مردمی که در راه صحیح و یا راه باطل، راه عدالت یا راه ظلم، راه درستی یا راه نادرستی می روند بی طرف و بی اعتنا است؛ نتیجه کارشان تنها به یک چیز بسته است: مقدار تلاش و بس. ولی در منطق فرد با ایمان، جهان نسبت به تلاش این دو دسته بی طرف و اعتنا نیست؛ بلکه دستگاه آفرینش حامی مردمی است که در راه حق و حقیقت و درستی و عدالت و خیرخواهی تلاش می کنند. *إِنَّ تَصْرُّفَ اللَّهِ يَنْصُرُ كُمْ* (محمد/۷): اگر خدا را یاری کنید خداوند شما را یاری می کند. *إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِعِّفُ أَجَرَ الْمُحْسِنِينَ* (توبه/۱۲۰): اجر و پاداش نیکوکاران هرگز هدر نمی رود (جوادی/۱۳۷۶: ۹۰).

چهارمین اثر ایمان دینی «آرامش خاطر» است. آنچه مایه سعادت انسان می شود دو چیز است: تلاش و اطمینان به وضعیت محیط. انسانهای با ایمان وقتی به فعالیت می پردازنند، اطمینان دارند که تلاش آنها هرگز بیهوده و بی ثمر نیست.

یکی دیگر از آثار ایمان دینی برخورداری بیشتر از برخی لذتهاست که لذت معنوی نامیده می شود. انسان دو گونه لذت دارد. یک نوع لذتهاست که به یکی از حواس انسان تعلق دارد که در اثر برقراری نوعی ارتباط میان یک عضو از اعضاء با یکی از مواد خارجی حاصل می شود. نوع دیگر، لذتهاست که با عمق روح و وجودان آدمی مربوط است و به هیچ عضو خاص مربوط نیست و تحت تأثیر برقراری رابطه با ماده‌ای بیرونی حاصل نمی شود. لذات معنوی از لذات مادی، هم قویتر، و هم دیرپاتر است. ایمان حلاوتی دارد فوق همه حلاوتها. لذت معنوی آن گاه مضاعف می شود که کارهایی از قبیل کسب علم، احسان، خدمت، موفقیت و پیروزی از حس دینی ناشی، و برای خدا انجام شود و در قلمرو عبادت قرار گیرد. ایمان دینی در انسان نیروی مقاومت می آفریند؛ تلخیها را شیرین می گرداند. انسان با ایمان می داند هر چیزی در جهان حساب معینی دارد. قیافه مرگ در چشم فرد با ایمان با آنچه در چشم فرد بی ایمان می نماید، عوض می شود (اکبری، ۱۳۸۶: ۸۲).

رفتار شهروندی سازمانی^۱

مفهوم رفتار شهروندی سازمانی اولین بار توسط ارکان و همکاران^۲ وی در سال ۱۹۸۳ مطرح شد. پژوهش‌های اولیه‌ای که در زمینه رفتار شهروندی سازمانی انجام گرفت، بیشتر برای شناسایی مسئولیتها و یا رفتارهایی بود که کارکنان در سازمان داشتند؛ اما اغلب آنها نادیده گرفته می‌شد. این رفتارها با اینکه در ارزیابی‌های سنتی عملکرد شغلی به طور ناقص اندازه‌گیری می‌شد و یا حتی گاهی اوقات مورد غفلت قرار می‌گرفت در بهبود اثربخشی سازمانی بسیار مؤثر بود (الکساندر و همکاران^۳، ۲۰۱۲: ۳۸۱). به طور خلاصه پژوهشها نشان می‌دهد که دو انگیزه اصلی برای رفتار شهروندی سازمانی وجود دارد:

۱- نگرشهای کارکنان در محیط کار

۲- شخصیت‌های فردی کارکنان

رفتار شهروندی سازمانی، مجموعه‌ای از رفتارهای داوطلبانه و اختیاری است که بخشی از وظایف رسمی فرد نیست؛ اما با وجود این توسط وی انجام، و باعث بهبود مؤثر وظایف و نقشهای سازمان می‌شود (کندول^۴، ۲۰۰۷: ۱۶).

بولینو، ترنلی و بلودگود^۵ (۲۰۰۲) رفتار شهروندی سازمانی را به عنوان میل و انگیزه کارکنان در فراتر رفتن از الزامات رسمی شغل به منظور یاری کردن یکدیگر، همسو کردن منافع فردی با منافع سازمانی و داشتن علاقه‌ای واقعی نسبت به فعالیتها و مأموریتهای کلی سازمان تعریف کرده‌اند. آنان براین عقیده‌اند که رفتارهای شهروندی به‌طور کلی دارای دو ویژگی‌ها عمومی است: اولاً آنها به طور مستقیم قابل تقویت نیست و ثانیاً آنها ناشی از تلاش‌های ویژه و فوق العاده‌ای است که سازمان به منظور دستیابی به موفقیت از کارکنانش انتظار دارد (مهدیون و قهرمانی^۶، ۲۰۱۰: ۱۷۹). همچنین ارگان، پودساکوف و مکینزی^۷ رفتار شهروندی سازمانی را رفتارهای فردی و داوطلبانه‌ای تعریف می‌کنند که باعث ارتقاء اثربخشی و کارایی عملکرد سازمان می‌شود، اما مستقیماً با سامانه‌های

1 - Organizational citizenship Behavior

2 - Ercan and et al

3 - Alexandra and et

4 - Kernodle

5 - Bolino, Trnly and Blodgood

6 - Mahdiouon and Ghahramani

7 - Ergans, Padeskof and Makeynzi

رسمی سازمان به آن پاداش داده نمی‌شود، (جانتون^۱، ۲۰۱۰: ۳۱۱). عناصر کلیدی رفتار شهر وندی سازمانی عبارت است از:

- نوعی رفتار که فراتر از آنچه برای کارکنان سازمان به طور رسمی تشریح شده است.
- نوعی از رفتار است که اختیاری و بر اساس اراده فردی است.
- رفتاری است که به طور مستقیم پاداشی به دنبال ندارد و یا از طریق ساختار رسمی سازمانی مورد قدردانی قرار نمی‌گیرد.

- رفتاری است که برای اثربخشی و کارایی عملکرد سازمان و موفقیت عملیات آن خیلی مهم است (الکساندر و همکاران، ۲۰۱۲: ۳۸۳).

مطالعاتی که به جنبه‌های مختلف رفتار شهر وندی سازمانی پرداخته است به طور روزافرون در حال افزایش است با وجود این هنوز اجماع یکپارچه‌ای در زمینه ابعاد رفتار شهر وندی سازمانی ایجاد نشده است. درباره ابعاد رفتار شهر وندی سازمانی هنوز توافق واحدی بین پژوهشگران وجود ندارد. ابعادی نظیر رفتارهای کمک کننده، رادمردی و گذشت، وفاداری سازمانی، پیروی از دستورها، نوآوری فردی، وجدان‌کاری، توسعه فردی، ادب و ملاحظه، رفتار مدنی، نوع دوستی در پژوهش‌های گوناگون به عنوان ابعاد رفتار شهر وندی سازمانی مورد توجه قرار گرفته است (روتیتس و همکاران^۲، ۹۹۸: ۲۰۱۲).

در این پژوهش تعریف ابعاد رفتار شهر وندی سازمانی از دیدگاه اسلام بر اساس پژوهش امیری (۱۳۹۲) که متشکل از پنج بعد نوع دوستی، جوانمردی، وجدان‌کاری، مشورت و مشارکت سازمانی و رادمردی و گذشت است، مورد بررسی قرار گرفته است.

نوع دوستی^۳: «نوع دوستی لازمه دینداری است. بر اساس موازین متون اسلامی همچون قرآن و روایات متقن شیعه، رابطه‌ای عمیق و پیوند ناگستنی میان نوع دوستی و دینداری وجود دارد» (محمدی ری شهری، ۱۳۷۹: ۵۸); برای نمونه می‌توان به این آیه شریفه اشاره کرد که خداوند در آن می‌فرماید: هر کس یک انسان را زنده کند، مثل این می‌ماند که همه را زنده کرده است. در واقع خداوند می‌خواهد پیوند میان فرد و جامعه و انسانیت را به معنای کلی ترسیم کند (مکارم شیرازی، ۱۳۸۰: ۳۸۶). در روایت از مقصوم (ع) نقل است که فرموده‌اند اگر کسی صدای یا

1 - Jonathon

2 - Rutitis and et al

3 - Altruism

للمسلمین کسی را بشنود که چشم به کمک دیگران دارد و او را یاری نکند اصلاً او مسلمان نیست.
پیامبر گرامی اسلام فرمودند: **مَثَلُ الْمُؤْمِنِ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَافُّهُمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضُّوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى**: مثل مؤمنان در دوستی و ابراز رحمت و عاطفه به یکدیگر، مثل پیکر است. هرگاه عضوی از آن دردمد شود، دیگر اعضای پیکر با بیخوابی و تب با آن عضو همدردی می‌کنند. این روایات نشان می‌دهد دین اسلام به پیوند اجتماعی میان انسانها و همبستگی عمیق بین آنها تا چه اندازه اهمیت می‌دهد (محمدی ری شهری، ۱۳۸۰: ۵۹).

وجدان^۱: در تعریف وجدان گفته‌اند که وجدان قوه‌ای در باطن شخص است که وی را از نیک و بد رفتار آگاهی دهد. می‌توان از وجدان کاری تعریفی را ارائه کرد: وجدان کاری نوع نگرش است که آدمی با عنایت به وجدان، کار خود را به انجام می‌رساند و نهایت تلاش خود را به کار می‌گیرد تا کار را تمام و کمال انجام دهد و پیش از اینکه دیگران از نقصان کار او ناراحت شوند، او خود دیگر است و نسبت به تکمیل آن باز تلاش نهایی خود را به کار می‌گیرد. انسانی که دارای وجدان کاری است اولاً برای قانون احترام قائل است و آن را در مقام عمل به طور صدرصد اجرا می‌کند حتی اگر در صورت عدم اجرا مجازاتی و مؤاخذاتی در کار نباشد. چنین انسانی به هچ وجه به تساهل و تسامح تن نمی‌دهد و در صدد توجیه آنها برنمی‌آید (دانش، ۱۳۸۵: ۲۹). یکی از آیاتی که درباره وجدان آمده این آیه است: **لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْوَمَّأَةِ**: سوگند به روز قیامت و سوگند به نفس ملامتگر. از این آیه، دو نکته مهم قابل استفاده است:

الف - نفس انسان، وی را در برابر کارهای رشت ملامت و سرزنش می‌کند که این همان وجدان است.

ب - مسئله وجدان چنان مهم است که در ردیف مسئله قیامت و رستاخیز قرار گرفته است (مکارم شیرازی، ۱۳۸۰: ۳۸۸).

جوانمردی^۲: لفظ جوانمردی (فتوت) و جوانمردان (فتیان) ریشه قرآنی دارد و گواه این مدعای است که آئین فتوت و صفات جوانمردی در باطن انسانها ریشه دارد. جوانمردی در قرآن چهار بار صراحتاً بیان گردیده است. جوانمردی به عنوان حسن نیت کارکنان و برداری در اوضاع نامساعد بدون شکایت کردن تعریف می‌شود (دانش، ۱۳۸۵: ۳۵).

1 - Conscience
2 - Chivalry

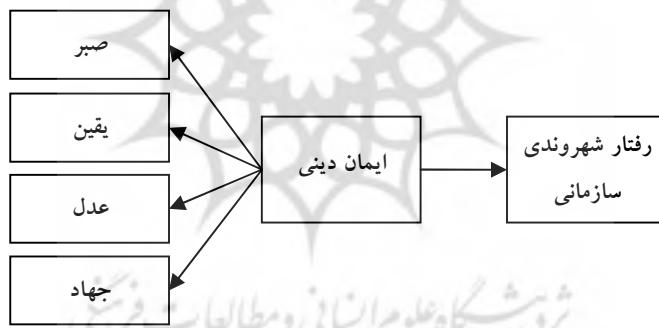
مشورت و مشارکت^۱: یکی از صفات اهل ایمان این است که در کارها با هم مشورت می‌کنند، در به دست آوردن رأی درست به مشورت می‌نشینند و از رأی صاحبان نظر و اندیشه بیشترین بهره را می‌گیرند. بدیهی است که مشورت هم در کارهای فردی و خصوصی و هم کارهای جمعی بسیار مفید و لازم است. در روایتی از حضرت رسول اکرم (ص) آمده است که هیچ مردی با کسی مشورت نمی‌کند مگر اینکه به سوی رشد هدایت می‌شود. شورا و مشورت آنچنان از اهمیت بسزایی برخوردار است که قرآن کریم یک سوره به نام شورا را به آن اختصاص داده است (احمدی، ۱۳۸۳: ۵۶). حضرت علی (ع) در باب شورا فرمانهای بسیاری دارد و چنین فرموده‌اند: من شاور الرجال شارکها فی عقولها: (کسی که با انسانهای دیگر مشورت می‌کند در عقلهای آنان شریک است؛ در جایی دیگر مشورت کردن را موجب دوری از استبداد می‌دانند و چنین بیان کرده‌اند: انسان همین که خود را در سطح مشورت قرار داد از استبداد دور شده است (ارفع، ۱۳۷۹: ۴۸).

گذشت^۲: یکی از بزرگترین فضایل اخلاقی، که در قرآن کریم و روایات مورد تأکید فراوان قرار گرفته، مسئلله عفو و گذشت است. خداوند در قرآن کریم در یکی از آیات درباره عفو می‌فرماید: الذين ينفقون فی السراء و الضراء و الكاظمين الغيظ و العافين عن الناس (آل عمران/ ۱۳۴): کسانی که از مال خود به فقیران درحال وسعت و تنگدستی انفاق کنند و خشم و غصب فرو نشانند و از بدی مردم درگذرند. ما اگر بخواهیم خداوند از گناهانمان درگذرد، باید نسبت به دیگران عفو و گذشت داشته باشیم: وليعفوا ولি�صفحوا الا تحبون ان يغفر الله لكم (نور/ ۲۲). به کارگیری بخشش در مورد اشخاص لایق و خودداری از عفو در خصوص افراد فرومایه، همواره مورد توصیه و تأکید پیشوايان بزرگوار اسلام بوده است. امام علی(ع) در این باره فرموده‌اند: أَعْفُ يُفْسِدُ مِنَ اللَّئِيمِ بِقَدْرٍ إِصْلَاحِهِ مِنَ الْكَرِيمِ: عفو و گذشت همان اندازه که بزرگوار را اصلاح می‌کند، فرومایه را تباہ می‌سازد. امام سجاد(ع) در رساله حقوق خود می‌فرمایند حق کسی که به تو بدی کرده، این است که از او بگذری؛ ولی اگر عفو او را مضر دانستی، می‌توانی او را عقوبت کنی (دانش، ۱۳۸۵: ۵۲).

1 - Consultation and participation
2 - Forgiveness

الگوی مفهومی پژوهش

اعتقاد بر این است که در ایمان به خدا، نیروی خارق العاده ای هست که نوعی قدرت معنوی به انسان متدین می‌بخشد و در تحمل سختیهای زندگی به او کمک می‌کند و نگرانی و اضطرابی را دور می‌سازد که بسیاری از مردم در معرض ابتلای به آن هستند. تحقیقات فراوانی به بررسی تأثیر دینداری پرداخته‌اند که نتایج همگی آنان بر تأثیر مثبت دینداری بر سلامت روان و همچنین سلامت جسم صحه گذاشته است. یکی از پیش نیازهای بروز رفتارهای شهروندی سازمانی سلامت روانی است؛ که ایمان به خدا می‌تواند موجب سلامت روانی شود (کونیگ و همکاران^۱: ۲۰۰۷: ۱۲). نتایج ایمان دینی در بروز رفتارهای فردی و اجتماعی مناسب از انسان می‌تواند تأثیرگذار باشد. یکی از رفتارهای اجتماعی انسان در سازمان رفتارهای شهروندی سازمانی است. به نظر می‌رسد بخشی از رفتارهای شهروندی سازمانی ناشی از ایمان دینی افراد است. بر این اساس مفاهیم نظری الگوی مفهومی پژوهش، که فرضیات بر اساس آن شکل گرفته به این صورت است.

شکل شماره ۱: الگوی مفهومی پژوهش

فرضیه اصلی

ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد.

فرضیات فرعی

صبر بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد.

یقین بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد.

عدل بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد.

جهاد بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد.

روش پژوهش

این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی است. جامعه آماری شامل ۱۲۰ نفر از کارکنان یک سازمان خدماتی در شمال شرق تهران هستند. به علت کم بودن حجم جامعه‌آماری از روش سرشماری استفاده شد. برای جمع‌آوری اطلاعات از دو پرسشنامه محقق ساخته ایمان دینی و رفتار شهروندی سازمانی استفاده شد. برای تعیین روایی پرسشنامه از روش روایی صوری و سپس روایی تشخیصی به روش تعیین شاخص میانگین وایارنس استخراج شده (*AVE*) از طریق نرم‌افزار SMART-PLS استفاده شد. با استفاده از این ضریب سوالات با بار عاملی کمتر از ۰/۵ در هر عامل حذف می‌شود تا مقدار این شاخص به بیش از ۰/۵ برسد. برای تعیین پایایی پرسشنامه از روش پایایی مرکب در کنار آلفای کرونباخ استفاده شد که ضرایب آن در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. عواملی که مقدار *CR* آنها از ۰/۶ بیشتر شد، پایایی قابل قبول دارد. آلفای کرونباخ برای پرسشنامه ایمان دینی و رفتار شهروندی سازمانی به ترتیب ۰/۸۶ و ۰/۸۶ به دست آمد.

جدول شماره ۲: نتایج تحلیل روایی و پایایی متغیرهای پژوهش

آلفای کرونباخ	ضریب پایایی مرکب (<i>CR</i>)	ضریب میانگین واریانس استخراج شده (<i>AVE</i>)	متغیرهای پژوهش
۰/۸۶	۰/۸۹	۰/۸۵	ایمان دینی
۰/۸۹	۰/۹۳	۰/۸۷	پقین
۰/۸۰	۰/۸۶	۰/۷۹	صبر
۰/۸۶	۰/۹۰	۰/۸۵	جهاد
۰/۸۵	۰/۹۳	۰/۹۱	عدل
۰/۸۲	۰/۸۷	۰/۷۸	رفتار شهروندی سازمانی
۰/۷۲	۰/۷۹	۰/۷۶	نوعدوستی
۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۱	جوانمردی
۰/۸۰	۰/۸۹	۰/۷۶	وچنان کاری
۰/۸۰	۰/۸۳	۰/۸۴	مشورت و مشارکت سازمانی
۰/۷۴	۰/۷۸	۰/۷۹	گذشت

تجزیه و تحلیل داده‌ها

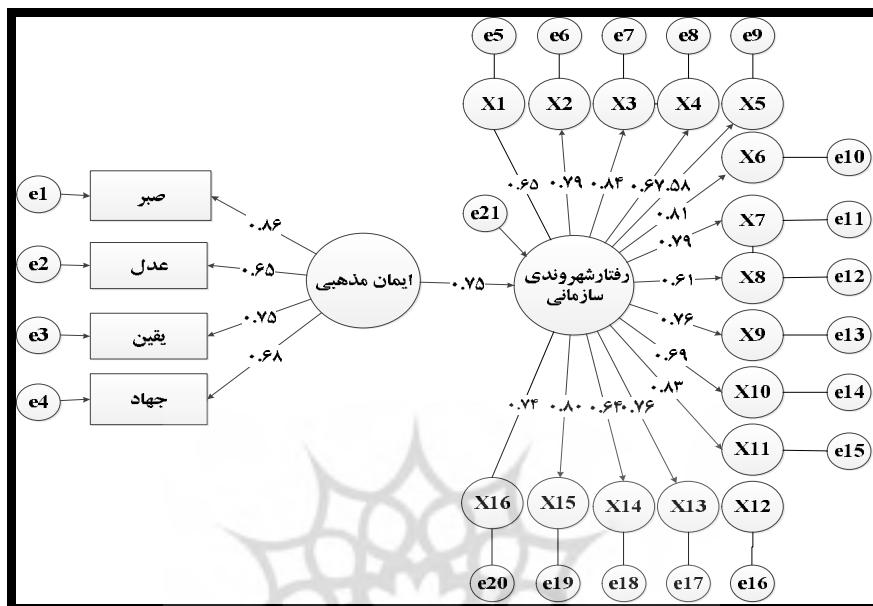
با استفاده از آمار توصیفی ویژگیهای جمعیت شناختی کارکنان مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که ۰/۶۸ از جامعه را مردان و ۰/۳۲ را زنان تشکیل می‌دهند. از نظر سنی بیشتر کارکنان در گروه سنی ۴۰-۳۰ سال با درصد فراوانی ۰/۴۵ و کمترین آنها در گروه سنی ۵۰-۴۰ سال با ۰/۲۰ قرار دارند. از نظر سابقه کارکنان با ۰/۳۹ دارای سابقه خدمت بین ۱۵-۰/۰ کارکنان دارای مدرک کارشناسی بودند.

برای بررسی فرضیات پژوهش از روش معادلات ساختاری استفاده شده است. قبل از آزمون فرضیات باید از نرمال بودن داده‌ها مطمئن شد. برای این منظور از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف استفاده شد. که نتایج آن در جدول شماره ۳ نشان داده شده است.

جدول شماره ۳: آزمون کولموگروف - اسمیرنوف

سطح معناداری	مقدار آزمون کولموگروف - اسمیرنوف	انحراف معیار	میانگین	
۰/۹۶	۰/۵۰۶	۰/۴۱۵۷	۳/۲۴۸	ایمان دینی
۰/۵۱۹	۰/۸۱۶	۰/۴۴۲۹	۳/۴۳۷	رفتار شهروندی سازمانی

با توجه به نتایج جدول شماره ۳ سطح معناداری متغیرهای پژوهش از ۰/۰۵ بیشتر بود و در نتیجه توزیع مشاهدات نرمال است. با استفاده از نرم افزار Amos18 الگوی پژوهش براساس معادلات ساختاری در شکل شماره ۲ نشان داده شده است.

شکل شماره ۲: الگو سازی معادلات ساختاری (ضرایب معنی‌داری و بارگذاریهای عاملی تأییدی)

در این پژوهش برای بررسی میزان مناسب بودن الگوی معادلات ساختاری، شش شاخص مورد بررسی قرار می‌گیرد. اولین شاخص، X^2/df است. اگر این شاخص بین عدد ۱ و ۳ باشد، نشانی از تأیید بیشتر این الگو خواهد بود. در این پژوهش این مقدار برابر $1/64$ گزارش شده است. دومین شاخص RMSEA است که هر چه به $0/05$ نزدیکتر باشد، الگو کارانتر خواهد بود. در این پژوهش این مقدار برابر $0/073$ گزارش شده است. چهار شاخص دیگر NFI, IFI, GFI و CFI است که این چهار شاخص بین صفر و یک قرار دارد و هرچه به عدد یک نزدیکتر باشد، کارایی الگو بیشتر خواهد بود. در این الگو این شاخصها به ترتیب $0/95$, $0/87$, $0/89$ و $0/842$ گزارش شده است. در جدول شماره ۴، شاخصها و اندازه‌گیریهای الگوی معادلات ساختاری ارائه شده است.

جدول شماره ۴: شاخصها و اندازه‌گیریهای الگوی معادلات ساختاری

X^2/df	GFI	IFI	NFI	CFI	RMSEA
۱/۷۸	.۹۵	.۸۷	.۸۹	.۸۴۲	.۰۷۳

با توجه به الگوی معادلات ساختاری، تأثیر ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی به عنوان فرضیه اصلی، تأثیر صبر بر رفتار شهروندی سازمانی به عنوان فرضیه فرعی اول، تأثیر یقین بر رفتار شهروندی سازمانی به عنوان فرضیه فرعی دوم، تأثیر عدل بر رفتار شهروندی سازمانی به عنوان فرضیه فرعی سوم و تأثیر جهاد بر رفتار شهروندی سازمانی به عنوان فرضیه فرعی چهارم معنی دار است؛ یعنی یافته‌های الگو حاکی از تأیید رابطه علی مثبت میان این متغیرها است؛ بنابراین، فرضیه‌ها مورد تأیید قرار گرفت. جدول شماره ۵ یافته‌های تحلیل علی با استفاده از الگوی معادلات ساختاری برای آزمون فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد. برای آزمون معناداری فرضیات از دو شاخص جزئی مقدار بحرانی CR و P استفاده شده است. مقدار بحرانی مقداری است که از حاصل تقسیم "تخمین وزن رگرسیونی" بر "خطای استاندارد" به دست می‌آید. براساس سطح معناداری ۰/۰۵، مقدار بحرانی باید از ۱/۹۶ بیشتر باشد. همچنین اندازه P باید از ۰/۰۵ کمتر باشد. نتایج تأیید فرضیات در جدول شماره ۵ ارائه شده است.

جدول شماره ۵: نتایج آزمون فرضیات

مسیر	ضریب مسیر	P-Value	نسبت بحرانی	نتیجه آزمون
ایمان دینی ----> رفتار شهروندی سازمانی	۰/۷۵	۰/۰۰۲	۲/۶۴	تأثیر فرضیه
صبر ----> رفتار شهروندی سازمانی	۰/۶۵	۰/۰۱۳	۴/۵۲	تأثیر فرضیه
یقین ----> رفتار شهروندی سازمانی	۰/۰۵۱	۰/۰۴۲	۳/۱۵	تأثیر فرضیه
عدل ----> رفتار شهروندی سازمانی	۰/۰۴۹	۰/۰۰۹	۲/۵۹۹	تأثیر فرضیه
جهاد ----> رفتار شهروندی سازمانی	۰/۰۴۶	۰/۰۲۳	۴/۴۵۵	تأثیر فرضیه

با توجه به جدول شماره ۵ می‌توان گفت فرضیه اصلی و فرضیه‌های فرعی به تأیید رسیده است.

نتیجه گیری

ایمان، حقیقتی در قلب فرد معتقد‌ی است که خود را با توسل بدان از هرگونه شک و تردیدی رها می‌سازد. در حقیقت ایمان دارای دنباله‌ای اعتقادی و فکری است. شخصی آنچنان به

اعتقادات خویش باور دارد که این اعتقاد در درون قلبش نهادینه شده و در پی آن به لوازم و آثارش پاییند است. به علت عدم سابقه پژوهش در مورد تأثیر این دو متغیر، پژوهشی برای انطباق با نتایج یافت نشد ولی به طور منطقی این انتظار هست که فردی که از جهتگیری ایمان دینی قویتری برخوردار باشد، هم در محیط اجتماعی و هم در محیط کاری رفتار و خلق و خوی بهتری دارد. نتایج پژوهش نشان داد که ایمان دینی بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیرگذار است. این موضوع نشان می‌دهد که فردی که دارای ایمان قوی باشد، می‌تواند به رفتارهایی دست بزند که فراتر از وظایفی است که بر عهده وی گذاشته شده است. کسی که به خدا ایمان دارد به خاطر خدا و از ترس عاقبت وخیم نافرمانی و گناه، سنجیده عمل می‌کند و کاری نمی‌کند که خدا و خلق خدا را از خود برنجاند و هر کاری که می‌کند به خاطر خدا و هر کاری که نمی‌کند باز به خاطر خداست و بایدها و نبایدها را از دین و فرمان خدا و رسول می‌گیرد. چنین فردی همواره به دنبال رضایت خداست. رفتارهای شهروندی سازمانی (از قبیل جوانمردی، نوععدوستی، مشورت، گذشت و وجودان کاری) نیز اموری است که مورد تأیید دین است و هر کدام از این رفتارها گامی است در جهت نزدیک شدن به خداوند. فردی که دارای ایمان قوی باشد، تلاش می‌کند تا در رفتار خود به چنین کارهایی دست بزند. عوامل ایمان دینی بر اساس نتایج پژوهش بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیرگذار است. فرضیه فرعی اول پژوهش نشان داد که صبر بر رفتارهای شهروندی سازمانی تأثیر دارد. صبر باعث می‌شود انسان در برابر مشکلات مقاوم شود. وجود صبر برای کمک به دیگران ضروری است. کسی که دارای صبر است سعی می‌کند در کارهای مختلف به دیگران به جای بدی، خوبی کند. انسانها به طور طبیعی واکنش متقابلی انجام می‌دهند و اگر نیکی از کسی بینند، می‌کوشند نیکی کنند و کمتر کسی است که در برابر نیکی، رفتاری متضاد و متقابل انجام دهد و بدکاری کنند؛ هم چنین کمتر کسی است که در برابر بدی دیگران به نیکی اقدام کند و خود را چنان بسازد که بدی را به نیکی پاسخ دهد. اما کسانی که صبر پیشه کرده‌اند، هرگز بر اساس رفتارهای دیگران واکنش و پاسخ نمی‌دهند بلکه بر اساس اخلاق و آموزه‌های انسانی و الهی می‌کوشند پاسخ دهنند. این گونه است که در برابر بدی دیگران به نیکی اقدام می‌کنند و نشان می‌دهند که همانند دیگران نیستند بلکه در مرتبه‌ای بالاتر از اخلاق و انسانیت قرار دارند و همواره رحمت ایشان بر غصب ایشان پیشی می‌گیرد. خداوند دستیابی به ویژگی نیکی در برابر بدی دیگران را در سایه سارشکنیابی و صبر می‌داند و در آیات ۳۴ و ۳۵ سوره فصلت به عنوان یکی از

آثار صبر از آن یاد می کند و این یکی از رفتارهای شهروندی سازمانی مهم در سازمان است که به نوع دوستی و گذشت منجر می شود.

فرضیه فرعی دوم تأثیر یقین بر رفتار شهروندی سازمانی را اثبات نمود. کسانی که یقین و بیشن قوی نسبت به خداوند دارند، می دانند که خداوند همواره در هر کاری نظاره گر آنان است و همه کارهای آنها را در نظر دارد. بنابراین، این افراد تلاش می کنند همواره به دنبال کارهایی باشند که رضایت خداوند در آن باشد. رفتارهای شهروندی نیز جز همین رفتارها است. فرضیه فرعی سوم پژوهش نشان داد که عدل به رفتار شهروندی سازمانی منجر می شود. هنگامی که انسانها در اثر ایمان قوی قوانین و حدود و حقوق یکدیگر را محترم شمارند، عدالت را مقدس به حساب آورند؛ به یکدیگر مهر بورزنده؛ هر یک برای دیگری آن را دوست بدارد که برای خود دوست می دارد و آن چیزی را که برای خویش نمی پسندد برای دیگران هم نپسندد؛ به یکدیگر اعتماد و اطمینان داشته باشند؛ هر فردی خود را مسئول اجتماع خویش بشمارد (که این رفتارها نوعی رفتار شهروندی سازمانی است) در این صورت روابط اجتماعی در بالاترین سطح خود شکل می گیرد و سازمانی سالم و پویا به وجود خواهد آمد. فرضیه فرعی چهارم پژوهش نشان داد که جهاد که از عوامل ایمان است بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد. کسانی که جهاد در راه خدا را مقدس می دانند، تلاش می کنند به دیگران کمک کنند؛ نسبت به دیگران حس نوعدوستی و محبت داشته باشند؛ نسبت به همنوعان خود امر معروف و نهی از منکر انجام دهند؛ به همکاران خود در کارهای مختلف و در مشکلات کمک کنند. این افراد رفتارهای شهروندی سازمانی را به عنوان جهاد در راه خدا می دانند. از نتایج این پژوهش می توان به این نتیجه رسید که سازمانها برای داشتن کارکنانی که رفتارهایی فراتر از وظایف سازمانی انجام دهند به کسانی نیاز دارند که دارای ایمان دینی قوی باشند.

منابع فارسی

قرآن کریم.

آذری‌یجانی، مسعود (۱۳۸۵). ساختارمعنایی ایمان در قرآن. مجله معارف اسلامی. ش: ۶، ۱۱ تا ۴۸.

احمدی، علی (۱۳۸۳). مشورت در اسلام. تهران: انتشارات رشد.

ارفع، سید کاظم (۱۳۷۹). آیات الولایه در پرتو فضائل امیرالمؤمنین(ع). فیض کاشانی.

اکبری، رضا (۱۳۸۶). ایمانگروی. ج دوم. قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.

امیری، زینب (۱۳۹۲). تأثیر رهبری معنوی اسلامی از طریق توانمندسازی کارکنان بر عملکرد. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم اداری و اقتصاد. دانشگاه اصفهان.

جوادی، محسن (۱۳۷۶). نظریه ایمان در عرصه کلام و قرآن. قم: انتشارات معاونت امور استادی و دروس عارف اسلامی.

دانش، سید محمد کاظم (۱۳۸۵). سیمای فدایکاران. تهران: انتشارات جهان آرا.

فعالی، محمد تقی (۱۳۷۸). ایمان دینی در اسلام و مسیحیت. تهران: کانون اندیشه جوان.

محمدی ری شهری، محمد. (۱۳۷۹). میزان الحکمه. ج دوم. قم: دارالحدیث.

مجلسی، محمد باقر (۱۴۰۳ هـ ق). بخار الانوار. ج ۷۵. بیروت: الوفاء.

مطهري، مرتضی (۱۳۸۹). مقدمه ای بر جهان بینی اسلامی. ج ۱. تهران: انتشارات صدر.

مطهري، مرتضی (۱۳۷۸). انسان و ایمان. تهران: انتشارات صدر.

مکارم شیرازی، ناصر، با همکاری جمعی از نویسندهای (۱۳۸۰). تفسیر نمونه. تهران: دارالکتب اسلامیه.

منابع انگلیسی

- Alexandra, M.P, Daniel F, Teodor P (2012). Organizational Citizenship Behavior Activity Leverage Optimization in Virtual Enterprise. **Procedia Economics and Finance**, 3: 381-386.
- Jonathon, R.B (2010). The role of leader-member relationships in follower, leader, and coworker attributions of organizational citizenship behavior motives. **Human Resource Management Review**, 20(4): 309-316.
- Kernodle, A (2007). **Antecedents and consequences of organizational citizenship behavior: A hierarchical linear modeling study**. PH.D thesis. Faculty of the College of Business Administration. Touro University. International. PriQuest Information and Learning Company USA.
- Koenig, HG, Cullough, ME, Larson, DB (2007). **Handbook of religion and health**. New York:Oxford University Press.
- Levin,J (2009). How Faith Heals: A Theoretical Model. **The Journal of Science and Healing**, 5(2): 77-96.
- Mahdiouon, R, Ghahramani, M, Sharif, A.R.(2010). Explanation of organizational citizenship behavior with personality. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 5: 178-184.
- Rutitis, D, Batraga, A, Muizniece, L, Ritovs, K (2012). Management of Corporate Identity Dimensions in the Health Care. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 5(12): 995-1003.
- Widmer, M, Betran, P, Mario, M, Requejo, J, Karpf, J (2011). The role of faith-based organizations in maternal and newborn health care in Africa. **International Journal of Gynecology & Obstetrics**, 114(3): 218-222.

